

Ribe (Brorsen) har fremsat om at lade de kommunale Raad, som skulle bevilge Midlerne, ogsaa have Undersøgelsen, tror jeg er den rigtige Vej. Det kan naturligvis gøres til Genstand for Overvejelse i Udvalget, om man skulde tage en Kombination af det kommunale Raad og Hjælpekassen og lade dem i Fællesskab have Afgørelsen, men jeg tror, man bør forlade den her anviste Vej med et Udvalg paa kun 3 Medlemmer: Amtmanden, et Medlem fra det kommunale Raad og et Medlem fra Hjælpekassen.

Det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe) berørte Bestemmelsen om, at hvor Forholdene gøre det ønskeligt, skal man kunne give Bidragene i Naturalier for ad den Vej at sikre sig, at Bidragene virkelig komme Børnene til gode. Jeg kan i fuldeste Maal give det ærede Medlem min Tilslutning dertil. Det forekommer mig ogsaa rigtigt, at der i Lovforslaget er foreslaaet, at Besværinger over den Afgørelse, som træffes af det paagældende Udvalg eller af det paagældende kommunale Raad, skulle henvises til Indenrigsministerens Afgørelse. Jeg tror, det vil i enhver Henseende være betryggende.

Man har foretaget forskellige Uddrag af de Tal og Oplysninger, som Anmærkningerne indeholde, og jeg skal ikke komme tilbage dertil. Der er ikke nogen Tvivl om, at det er et meget stort pekuniært Krav, her stilles, og at det vil være rigtigt med den største Omhu at undersøge og overveje, om der skulde være en Mulighed for ved Tilskud fra de paagældende at nedsætte dette Bidrag noget. Jeg skal i saa Henseende bemærke, at hvis der blev Tale om, at man, samtidig med at dette Lovforslag eventuelt træder i Kraft, fastsatte, at der skulde indbetales et vist Beløb for hvert i Ægteskab født Barn, maatte man naturligvis samtidig revidere Loven af 27. Maj 1908, som omhandler Forholdene for Børn fødte udenfor Ægteskab, saa at der blev indbetalt et lignende Beløb for disse sidste.

Jeg vil gerne give min Tilslutning til det, der blev udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (H. L. Møller) om, at der kunde være andre end de i Lovforslaget nævnte, som kunde fortjene at komme ind under denne Lov. Det ærede Medlem nævnte især saadanne Tilfælde, hvor Faderen eller Moderen er uheldelig sindssyg. En saadan Familie er ikke blot ligestillet, men maaske endog daarligere stillet end den, der har mistet Forsørgeren eller Hustruen. Jeg tror, der

er al mulig Grund til ogsaa at tage disse Forhold i Betragtning og henstiller, at man vil gøre det. Jeg tror at turde sige, at naar det kommende Udvalg vil tage Hensyn til, hvad der fra de forskellige Sider er udtalt, og som, saa vidt jeg kan se, ikke paa noget Punkt danner en afgørende Indvending mod dette Lovforslag, men i visse Retninger indeholder Ønsker om at bringe noget mere ind under Loven, end der allerede er, tør man vente at opnaa det, vi sikkert alle haabe, at dette Forslag, naar det vender tilbage fra Udvalget, enstemmig kan blive vedtaget her. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslaget til samme velvillige Behandling, som de tidligere ved privat Initiativ indbragte Lovforslag om et lignende Emne have fundet her i Tinget.

Ravn: Vi have i den sidste Tid behandlet Finanslovsforslaget og Skattelovforslagene, og det ser lidt betænkeligt ud, at man samtidig med at paalægge Skatteyderne saa store Skatter, som der er Forslag om, og fratage Kommunerne et Tilskud paa 1,200,000 Kr. vil paalægge dem endnu en Byrde. Er der virkelig Trang til en saadan Lov som denne? Jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til Anmærkningerne, hvor der findes en Del Oplysninger, som ikke tale for, at det skulde være nødvendigt at vedtage denne Lov. Det oplyses nemlig, at der i Aaret 1908—09 i København af Fattigvæsenet er forsoaget 990 Børn med 53,545 Kr. og gennem Understøttelsesforeningen i København 892 Børn med 26,560 Kr., altsaa her i København 1,882 Børn med tilsammen lidt over 79,000 Kr. Udenfor København har i samme Aar været under Fattigforsørgelse 6,032 Børn til et Beløb af ca. 528,000 Kr. og gennem Hjælpekasserne 5,633 Børn med en Sum af 138,000 Kr. Altsaa udenfor København have 11,665 Børn nydt en Understøttelse af ca. 666,000 Kr. Dette giver for hele Landet 13,547 Børn med en Understøttelse af 745,000 Kr. Naar vi se disse Tal og samtidig tænke paa de nye Skatter og Formindskelsen af Tilskuddet til Kommunerne, forekommer det mig mærkeligt, at man nu ved dette Lovforslag stiller nye store Krav. Jeg kan ikke tænke mig, at det skulde være en Paradehest, som man præsenterer, idet man siger: Ganske vist forlangte vi nye Skatter, men det er til sociale Formaal. Det vilde for mig være lidet tilfredsstillende. At der er Grund til at vedtage dette Lovforslag alene af Hensyn til de Krav, som ere